

Notat om standsningsretten i Region Midtjyllands stående udvalg

Generelt om standsningsretten

Ifølge forretningsordens § 14, kan ethvert medlem af det stående udvalg standse udførelsen af en beslutning, der er truffet af udvalget, ved på udvalgets møde at erklære til beslutningsprotokollen, at vedkommende ønsker sagen forelagt regionsrådet.

Dato 14.01.2022
J.-nr.: 1-00-2-22

I standsede sager er regionsrådet forpligtet til som minimum at tage stilling til, om udvalgets beslutning skal bringes til udførelse eller ej. Disse sager kræver således en aktiv beslutning i regionsrådet.

Side 1

Anvendelsesområde og afgrænsning

Standsningsretten kan alene anvendes ved beslutninger, som ikke skal viderebehandles af forretningsudvalget og regionsrådet. Dette indebærer, at bestemmelsen ikke kan anvendes i forhold til drøftelses- og orienteringssager, idet der ikke i disse sager træffes en egentlig beslutning, hvis udførelse kan standses. Der er derimod kun tale om, at udvalget tilkendegiver et standpunkt eller orienteres.

Et udvalgsmedlem kan heller ikke standse processuelle beslutninger, beslutninger om et medlems inhabilitet eller beslutninger om indstilling til regionsrådet. Om en sag er til beslutning, eller anbefaling/indstilling, afhænger af, om det pågældende udvalg har kompetence til at træffe afgørelse i den konkrete sag. Hvis et stående udvalg har kompetence til at træffe beslutning i en sag, bliver den ikke behandlet videre i regionsrådet. Hvis det omvendt er regionsrådet, som har ansvar for sagens afgørelse, kan det stående udvalg anbefale en bestemt beslutning for regionsrådet.

Derimod anses en beslutning om at videresende en ansøgning til en anden myndighed, eller om at sende et forslag i offentlig høring, eller i høring til en anden myndighed, for at være en beslutning, der er omfattet af standsningsretten.

Da standsningsretten alene gælder endelige beslutninger, som ikke skal viderebehandles af forretningsudvalget og regionsrådet, vil bestemmelsen have et begrænset anvendelsesområde i regionens stående udvalg. Dette skyldes, at regionsrådet har valgt at nedsætte de stående udvalg i henhold til § 36 b, i Regionsloven og kapitel 4 i den af regionsrådet vedtagne styrelsesvedtægt. Dette indebærer som udgangspunkt, at den umiddelbare forvaltning varetages af regionsrådet, og at de stående udvalg primært er sagsforberedende og indstillende. Regionsrådet har dog på en række områder overladt beslutningskompetencen til forretningsudvalget, de stående udvalg og administrationen. Disse fremgår af Delegerings- og Kompetencefordelingsreglerne.

Et regionsrådsmedlem kan imidlertid altid begære en sag indbragt for regionsrådet i medfør af initiativretten. Denne følger af regionsrådets forretningsorden § 4. Initiativretten kan dels anvendes til at fremsætte medlemsforslag for regionsrådet, dels til at indbringe spørgsmål for regionsrådet, som har været eller som bliver drøftet i udvalgene.

Standsningsret og initiativret

Det har i forhold til sagens behandling i regionsrådet, sjældent praktisk betydning, om sagen er indbragt for regionsrådet i medfør af initiativretten eller standsningsretten. Der er dog den forskel, at regionsrådet i en sag der er standset har pligt til at træffe en beslutning om, hvorvidt den standsede beslutning skal udføres eller ej.

I sager, hvor initiativretten er brugt, indebærer retten alene en pligt til, at få sagen optaget på dagsordenen. Medlemmet har således ikke krav på at den videre ekspedition af en verserende sag standses, ligesom medlemmet ikke kan modsætte sig, at regionsrådet træffer beslutning om, at henvise sagen til afgørelse i et udvalg eller administrationen.

Regionsrådsmedlemmet kan anvende initiativretten ved at indgive skriftlig anmodning om behandling af sagen senest 8 dage forud for et ordinært møde. Regionsrådet kan afvise et medlems ønske om at få optaget en sag på dagsordenen, hvis sagen er identisk med en sag, der tidligere har været behandlet i regionsrådet. Afvisning kan derimod ikke ske, hvis der foreligger nye oplysninger i sagen, eller hvis der i øvrigt er sket ændringer i grundlaget for den tidligere behandling.

Henvendelsessager

Et medlem af de stående udvalg har, efter udvalgenes forretningsorden (§5, stk. 2), ret til at få optaget et punkt på dagsordenen, hvis han eller hun, senest 8 dage før det næste møde, giver skriftlig besked herom til udvalgets formand eller udvalgets sekretariat.

En henvendelsessag svarer indholdsmæssigt til en sag, hvor et regionsrådsmedlem har benyttet sin initiativret. Dette skyldes, at retten for et udvalgsmedlem, til at få en sag på udvalgets dagsorden, er nedsat efter samme bestemmelse i lov om kommunernes styrelse, som initiativretten er. Kommunestyrelsesloven fastsætter dog alene, at et regionsrådsmedlem har ret til at få en sag optaget på dagsordenen. En tilsvarende initiativret eksisterer ikke for

udvalgsmedlemmer i forhold til de udvalg, de er medlem af. Region Midtjylland har dog bestemt, at udvalgsmedlemmerne skal have en sådan ret.

Når en sag kommer på dagsordenen som en henvendelsessag, vil det ofte foregå på den måde, at udvalget efter drøftelse tager stilling til, om administrationen skal arbejde videre med medlemsforslaget og efterfølgende fremlægge en indstilling for udvalget. Udvalget vil dog også med almindeligt flertal kunne beslutte, at udvalget ikke ønsker at behandle forslaget. Denne type beslutninger er processuelle beslutninger, hvorfor standsningsretten ikke vil kunne anvendes. Det er i den henseende uden betydning, hvorvidt det er udvalget, forretningsudvalget eller regionsrådet, der har den endelige beslutningskompetence i sagen.

Udvalget vil dog være forpligtet til at behandle forslaget, såfremt udvalgsmedlemmet har benyttet sin initiativret som regionsrådsmedlem til at få sagen på dagsordenen i regionsrådet, og regionsrådet har besluttet, at sagen skal viderebehandles i de stående udvalg.

I tilfælde hvor et regionsrådsmedlem eksplicit har ønsket, at dennes henvendelse behandles i et stående udvalg efterfulgt af behandling i forretningsudvalget og regionsrådet, er det i Region Midtjylland praksis, at henvendelsessagen videresendes fra det relevante stående udvalg sammen med en indstilling. Formålet med denne praksis er at smidiggøre processen, så behandling af henvendelsessager kan starte direkte i det relevante stående udvalg frem for i regionsrådet, når dette er ønsket af regionsrådsmedlemmet.

Eksempel på anvendelse af standsningsretten

Det fremgår af punkt. 93 i delegerings- og kompetencefordelingsreglerne, der vedrører sundhed og behandlingspsykiatri, at den umiddelbare forvaltning er delegeret til det stående udvalg. Det er således det stående udvalg vedrørende Nære Sundhedstilbud, der er den besluttende instans, vedr. beslutninger om særlige lægedækningsløsninger. Dette for at sikre lægedækning til eksempelvis sårbare grupper i befolkningen, eller på regionens øer, inden for de eksisterende økonomiske rammer. Såfremt et udvalgsmedlem ønsker, at regionsrådet skal træffe den endelige beslutning i en sag inden for ovennævnte område, kan medlemmet i dette tilfælde anvende sin standsningsret ved at tilkendegive dette før mødets afslutning. I så fald skal sagen forelægges regionsrådet til endelig beslutning. Det er i den forbindelse ikke et krav, at medlemmet kommer med en begrundelse på, hvorfor denne ønsker at anvende standsningsretten.